

"אם יש לנו את הסיבה לעשייה שלנו מול העיניים - אפשר לעמוד בכל האתגרים"

סגן נ', בת 23, תושבת הושעיה
קצינת מבצעים ביחידה 504, בוגרת אולפנת אורט טבריה

בבית באו לידי ביטוי בעשייה המקצועית והפיקודית שלי. היא תמיד שם - בשיחות באמצע השבוע או בכוס תה כשאני חוזרת הביתה. היא עבורי אופן קשבת ותמיכה אמיתית.

אורנה, איך את חווה את השירות שלה מאז 7.10?
נ' הוקפצה ליחידה מיד עם התחלת המתקפה. בחודשים הראשונים כמעט לא הגיעה הביתה, ולא ידענו כלום על מה שהיא עושה - רק הנחנו שהיא בחוד החנית של המודיעין. ניסינו לנצל כל הזדמנות לשיחה קצרה או להעביר לה אוכל לבסיס. בחודשים האחרונים היציאות קצת יותר סדירות, אבל היא עדיין עובדת מסביב לשעון ותמיד עלולה להיות מוקפצת. גם בשבת, הטלפון תמיד לידה - וזה שונה מאוד מהשבתות הרגילות שלנו.

על אילו כלים הייתן ממליצות לחיילות בתקופה זו?
להזכיר לעצמן כמה התפקיד שלהן משמעותי לעם ולמדינה. זו זכות עצומה לקחת חלק בתקופה היסטורית. וכשיש רגעים של לחץ - לזכור שזה זמני, ולמצוא את הזמן לדאוג לעצמן: תזונה טובה, נשימה עמוקה ושיחה קצרה שממלאת מצברים.

נ', מה מחזק אותך?
תחושת התרומה. הידיעה שאני יכולה להשפיע ולשמור על ביטחון המדינה נותנת לי כוח ומכניסה המון משמעות לעשייה שלי.

צילום: אריק סולטן

עבודה אינטנסיבית לקראת מבצע שיצא לפועל. לוחות הזמנים היו קצרים מאוד, ובסופו של דבר המבצע התממש כמתוכנן וראינו את התרומה הישירה שלו לביטחון המדינה.

מה האתגר הרוחני בתפקיד?
הרבה פעמים נדרשת עבודה על המחשב גם בשבתות וחגים, ומצאתי את עצמי פתאום נזכרת איזה יום היום. בהתחלה היה לי קשה עם זה, אבל בהמשך הבנתי שמדובר בפיקוח נפש - וזו מצווה בפני עצמה.

מי עבורך היא שותפה לדרך?
אמא שלי, אורנה. מגיל צעיר חינכה אותנו לערכים של אהבת הארץ ועזרה לזולת. לאורך כל השירות שלי, הדברים שלמדתי

סגן נ' עם אמא אורנה
מהיחידה והתארגנתי ליציאה. נסעתי לבסיס כשאני משאירה בבית חברה שלי מהשנת שירות שמשורת כקצינה והתארכה אצלי בחג, ובהמשך היום גם היא הוקפצה.

האם המלחמה גרמה לך לראות את תפקידך אחרת?
תמיד הרגשתי משמעותית בעשייה, אבל אחרי שהתחילה המלחמה הבנתי לעומק כמה קריטי המודיעין שאנחנו מביאים - מרמת קבלת ההחלטות ועד הלוחם בקצה. תחושת השליחות, שהייתה קיימת קודם, התעצמה משמעותית.

ספרי על אירוע משמעותי מהשנה שהייתה לפני כמה חודשים הייתה לנו

מה את עושה בצבא?
אני קמ"נית מבצעים ביחידה 504 באגף המודיעין. בעבר שירתי כחיילת וקצינה ביחידה 9900.

איך החלטת להתגייס?
זה משהו שתמיד ידעתי שאני רוצה לעשות, ושחינכו אותי אליו מהבית. ההורים שלי היו שניהם קצינים, האחים שלי שירתו כקצינים בגולני, ואחותי הגדולה הייתה גם חיילת באמ"ן. עשיתי שנת שירות בלוסיאנג'לס מטעם הסוכנות היהודית, ואחרי השנה הזו רק התחלתי לי עוד יותר הרצון להתגייס. ידעתי שיש מורכבויות בשירות כחיילת דתייה בצבא, במיוחד במסלול שרובו בנים, ועדיין היה לי ברור שזו הדרך שבה אני רוצה לתרום.

האם רצית להתגייס דווקא לתפקיד הזה ולמה?
התפקיד שבו שירתי בשלוש השנים הראשונות לשירות הצבאי היה לגמרי תפקיד החלומות שלי - מעניין, מאתגר, עם אנשים טובים. הרגשתי שאני ממצה את הפוטנציאל שלי כחיילת וכקצינה, והצלחתי לגעת בדברים רבים שרלוונטיים לביטחון המדינה וזה היה בדיוק מה שחיפשתי כשהתגייסתי. בשנה האחרונה עברתי ליחידה אחרת עם סוג עבודה שונה מאוד, שגם בו אני פוגשת אתגרים חדשים ונהנית מאוד מהעשייה.

איפה היית ב-7 באוקטובר?
בבית בהושעיה. אני תמיד זמינה עם הטלפון גם בסופי שבוע, ולכן התעוררתי מההתראות. אחרי כמה דקות קיבלתי טלפון